

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 91/2009
4.12.2009

Asia: Korvausvaatimus

Korvausvaatimuksen tekijä:

A,

Virasto: Korkeakoulu

Korvausvaatimus:

Korkeakoulu on veloitettava maksamaan A:lle virkamieslain 56 §:n perusteella 24 kuukauden palkkaa vastaava määrä. Lisäksi korkeakoulu tulee velvoittaa korvaamaan A:lle korvausvaatimuksen tekemisestä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut laillisine korkoineen siitä alkaen, kun virkamieslautakunta on antanut asiasta päätöksensä.

Asiassa tulee järjestää suullinen käsittely virkamieslautakunnassa. Käsittelyn tarkoituksena on selvittää johtajan viran tehtävien pysyvä luonne.

Perustelut:

A on aloittanut korkeakoulussa tutkijana 1.3.1996 aluksi osa-aikaisena ja 1.11.2000 alkaen kokoaikaisesti. A työskenteli 15 määräaikaisessa virkasuh-

teessa, minä aikana eri projektit vaihtuivat. A olisi jo tuolloin pitänyt nimittää vakituiseen virkaan.

Korkeakoulun rehtori määräsi A:n tutkimuksen va-johtajaksi 1.4.2003 alkaen kuudeksi kuukaudeksi. Virka tuli avoimeen hakuun ja A nimitettiin kyseiseen virkaan määrääjäksi ilman virkamieslain 9 §:n mukaista perustetta. Kyseinen tutkimuslaitos on perustettu 1980-luvun loppupuolella ja se on toiminut runsaan ulkopuolisen rahoituksen varassa. Tilanne jatkuu näillä näkymin ennallaan. Rahoitustilanne laitoksessa on erinomainen ja tilauskanta on koko tutkimuskeskuksen historian suurin. A:n työn luonne laitoksen johtajana oli pitkäjänteistä ja jatkuvaa. Kyse ei ollut sijaisuudesta, eikä väliaikaisesta järjestelystä. Tätä väitettä tukee myös se, että virkaan nimitettiin jatkaja. Tutkimuskeskuksen työssä ei tapahtunut tänä aikana olennaisia muutoksia. A ei enää vastoin virkamieslain säännöksiä tullut 31.10.2008 jälkeen nimitetyksi kyseiseen virkaan.

Korkeakoulun rehtori B ilmoitti 8.12.2008 päivätyssä kirjeessä A:n asiamiehelle, että A:n määräaikainen virkasuhde päättyi, eikä kyse ollut irtisanomisesta. Lisäksi B totesi, ettei virkasuhdetta muutenkaan olisi jatkettu, koska A oli menettänyt alaitensa luottamuksen. A ei ole koko aikana kyseessä olevassa virassa toimiessaan saanut esimiehiltään mitään kielteistä palautetta työstään. Alaisten antama palaute on ollut positiivista, työt ovat sujuneet hyvin ja ilma- piiri on ollut innokas ja motivoiva. Tosiasiassa A:n virkasuhteen päättymisen syynä on siten täytynyt olla jokin A:n persoonaan liittyvä henkilökohtainen syy. Tätä olettamusta tukee myös se, että virkaan nimitettiin A:n jälkeen henkilö, joka on kokemuksensa ja koulutuksensa perusteella selvästi A:ta heikompi. A:n seuraajan virkasuhde on A:n tietojen mukaan edelleen virkamieslain 9 §:n vastaisesti määräaikainen. Kyseinen vakituinen virka olisi tullut julistaa haettavaksi, jolloin A olisi ollut määrääjäksi nimitettyyn henkilöön verrattuna ylivoimainen hakija, jota rehtori ei olisi nimitysharkinnassa voinut sivuuttaa.

Korvauksen määrää harkittaessa on otettava huomioon se, että rehtori B:n on täytynyt olla tietoinen siitä, että A:n palvelussuhdetta olisi pitänyt käsitellä vakinaisena virkasuhteena. Määräaikaisista virkasuhteista on koko vuoden 2008 ajan ja jo aiemminkin keskusteltu runsaasti julkisuudessa ja valtiovarainministeriö on antanut määräaikaisia virkasuhteita koskevan ohjeen 4.12.2007. Lisäksi tulee huomioda se, että korkeakoulu- ja yliopistomaailman piirit ovat Suomessa erittäin pienet. Rehtorin päätös irtisanoa A korkeakoulusta tätä mitenkään perustelematta, viestittää epäsuorasti A:n kyvyttömyyttä tehtäviensä hoitamisessa. Tämä heikensi A:n mahdollisuuksia jatkaa työskentelyään korkeakoulumaailmassa. Myös ikänsä johdosta A:n on äärimmäisen vaikeaa löytää uutta aiemman tasoista työtä yritys-elämän piiristä.

Suullisessa käsittelyssä halutaan kuulla todistelutarkoituksessa A:ta itseään sekä todistajina professori C:tä ja tekn.tri. D:tä. Molempien todistusteemoina ovat tutkimuskeskuksessa tehtävän työn pitkäjänteinen luonne, A:n tehtävät ja niiden merkitys tutkimuskeskuksen jatkuvuudelle sekä alaisten luottamus A:han.

Vastine: Korkeakoulu on vastineessaan todennut muun ohella seuraavaa:

A on ajanjaksolla 1.3.1996 - 31.10.2000 toiminut pääasiallisesti osa-aikaisena tutkijana tutkimuskeskuksessa ns. täydentävän rahoituksen tutkimusprojekteissa. Nimityksen 1.11.1997 - 28.2.1998 perusteena on ollut yksilöity projekti osastolla, joka on tutkimuskeskuksesta hallinnollisesti erillinen yksikkö. Ajalla 1.11.2000 - 31.3.2003 A on toiminut tutkijana ja vanhempana tutkijana tutkimuskeskuksessa.

A on saanut tekniikan tohtorin arvon 12.2.2003. Määräaikaisuudet ovat siten perustuneet työn luonteeseen eli projektityöskentelyyn sekä myös tekniikan tohtorin tutkintoon liittyvien opintojen suorittamiseen ja väitöskirjatyön valmisteluun. A:n on ollut ennen 12.2.2003 opinnäytetyötään tekevä jatko-opiskelija. Osa-aikaisuus on puolestaan palvellut A:n omia intressejä.

Ajalla 1.4.2003 - 31.10.2003 A:n nimitys on perustunut avoimena olevan viran tehtävien väliaikaiseen hoitamiseen virantäyttöprosessin aikana. Kyseisen tutkimuskeskuksen johtajan viran rekrytointi tapahtui vuonna 2003 avoimesti ja hyvän hallinnon periaatteita noudattaen. Jo hakuilmoituksessa mainittiin nimenomaisesti, että virka täytetään viiden vuoden määräajaksi. Tutkimuslaitoksen johtaja on asemaltaan korkeakoulun ylempää virkamiesjohtoa ja tutkimuskeskuksen näkökulmasta sen ylintä johtoa. Ottaen huomioon viran vastuullinen johtaja-asema sekä vuonna 2003 toteutettu tutkimuskeskuksen hallinnon uudelleenorganisointi, tutkimuskeskuksen johtajan viran täyttäminen määräajaksi tässä nimenomaisessa tilanteessa arvioitiin organisaation toiminnallisten tarpeiden kannalta tarkoituksenmukaisemmaksi ratkaisuksi. Virkamieslaissa on jätetty nimitettävän viranomaisen harkintaan se, onko kyseessä olevaan virkaan syytä nimittää toistaiseksi vai määräajaksi ajaksi ottaen kuitenkin huomioon erityisesti se, ettei määräaikaisen palvelussuhteen käyttämisen tarkoituksena saa olla virkamiehen palvelussuhdeturvan heikentäminen. Virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaisten edellytysten täyttymistä on tässä nimenomaisessa johtajan viran täyttämistä koskevassa tapauksessa harkittu huolellisesti jo ennen julkista rekrytointiprosessia. Valtioneuvoston periaatepäätöksessä valtiorhallinnon johtajapolitiikasta (30.4.2008) on nimenomaisesti mainittu, että "Ylimmän johdon virkaa täytettäessä on joka kerran harkittava, olisiko virkaan nimitettävä määräajaksi. Nimitettäessä virkaan ensimmäisen kerran, on yleensä tarkoituksenmukaista, että määräaika on yli viisi vuotta ja enintään seitsemän vuotta. "

A:n nimitys on päätynyt määräajan päättyessä, eikä kyse ole ollut hänen irtisanomisestaan. A:n palvelussuhdetta tutkimuskeskuksen johtajana ei siten voida käsitellä toistaiseksi voimassaolevana. Päätös siitä, ettei johtajan virkaa A:n nimityksen päätyttyä laitettu julkiseen hakuun, tehtiin yksimielisesti tutkimuskeskuksen johtokunnassa. Syy tähän oli se, että tutkimuskeskuksen asema tulevassa yliopistossa on avoin. On myös mahdollista, että tutkimuskeskus lakkautetaan ja sen toiminnat integroidaan tiedekuntaan. Avoimena olevan johtajan viran tehtäviä hoitaa tällä hetkellä väliaikaisesti määräaikaisessa virkasuhteessa vuoden 2009 loppuun asti henkilö, joka on kelpoinen hoitamaan kyseisen viran tehtäviä.

A:n toiminta tutkimuskeskuksen johtajana sekä johtokunnan tietoon tullut A:ta koskeva luottamuspuola ei liity A:n nimitysten lainmukaisuuden arviointiin. Joka tapauksessa tutkimuskeskuksesta otettiin useaan kertaan yhteyttä korkeakou-

lun hallinto-osastoon, koska A:n toimintaa oltiin tyytymättömiä. A:n kanssa käytiin ennen nimityskauden päättymistä keskustelu, jossa tuotiin esille asioita, jotka hänen alaisuudessa työskentelevät henkilöt olivat viestittäneet hallinto-osastolle allekirjoittamassaan kirjelmässä. Kyseisen kirjelmän mukaan A:n jatkuva poissaolo työpaikalta haittasi organisaation toimintaa eikä hänen ylimielisyytensä asioiden hoitamisessa ja suhtautumisensa henkilökuntaan sovi johtajan ominaisuuksiin. Kirjelmän allekirjoittaneiden sihteerin tehtävissä toimivien henkilöiden mukaan A oli jättänyt osan tehtävistään sihteerien vastuulle, ja sihteerit kokivat, ettei heillä ollut tehtävien hoitoon riittävää koulutusta. A kertoi tuolloin, että hänen lukuisat ulkomaanmatkansa liittyivät hänen tutkimustyöhönsä. Kuitenkaan korkeakoulun julkaisee-toimii-tutkii -rekistereissä A:lle ei ole merkitty vuosina 2006-2008 yhtään tieteellistä julkaisua, eikä hänellä ole ollut tänä aikana myöskään yhtään kansainvälistä kokousta tai konferenssia. A:n johtajakauden aikana korkeakoulu joutui vastamaan myös tasa-arvovaltuutetun selvityspyyntöön, mikä osoitti A:n toiminnan henkilöstöhallinnollisissa päätöksissä olleen huolimattomuutta ja piittaamattomuutta.

Rehtorin 8.12.2008 päiväämän A:n asiamiehelle osoittaman kirjeen sisältöä ei ole ilmaistu ulkopuolisille. Rehtori B tai tutkimuskeskuksen johtokunnan puheenjohtaja eivät ole antaneet julkisia lausuntoja A:sta.

A on korkeakoulun tietojen mukaan ollut nimityksen päättymisen jälkeen aktiivisesti työelämässä sekä omalla alallaan että jatkamalla jo korkeakoulussa työskentelynsä aikoina harrastamaansa Afrikkaan suuntautuvien safarimatkojen järjestämistä, mikä on otettava huomioon mahdollisen korvauksen suuruutta harkittaessa. A:n oikeudenkäyntikuluvaatimus on kohtuuton. A tulee velvoittaa korvaamaan korkeakoulun oikeudenkäyntikulut 300 eurolla.

Vastaselitys:

A on vastaselityksessään todennut muun ohella seuraavaa:

Mikäli määräaikaiselle nimitykselle ei ole ollut virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaista perustetta, on palvelussuhdetta pidettävä toistaiseksi voimassa olevana, eikä määräaikaisena. Korkeakoulun vastineessa ei ole tuotu esille virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaisia objektiivisia, todellisia ja asiallisia syitä määrääjäksi nimittämiseksi. Tällainen syy ei ole tutkimuskeskuksen hallinnon uudistus vuonna 2003, erityisesti, koska uudistus oli toteutettu pitkälti juuri A:n toimesta. Hallinnon uudistus ei muutoinkaan kestä viittä vuotta. Johtajan vastuullinen asema ei ole virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukainen peruste nimittää määrääjäksi. Valtioneuvoston periaatepäätös ei voi ohittaa virkamieslain säännöstä. A:n hoitama johtajan virka ei muutoinkaan ole kyseisen periaatepäätöksen tarkoittama ylimmän johdon virka. Virka sijoittui korkeakoulun virkojen vaatimustasolle 13, minkä yläpuolella on vielä kaksi vaatimustasoa.

A:n johtajan nimitystä edeltäneet tutkijan nimitykset eivät olleet jatko-opiskelua, vaan normaalia tutkijana työskentelyä. A sai tuona aikana 3 kuukauden tutkijakoulun rahoituksen, mutta muilta osin työ ei eronnut tavanomaisesta tutkijan työstä. Tohtorin arvon saaminen ei tarkoita sitä, että sitä edeltänyt työ olisi ollut opiskelua. A on saanut korkeakoulusta ansiomerkin 10-vuotisesta työskentelystään korkeakoulussa, mikä kertoo osaltaan siitä, että

A:ta on pidetty vakituisen viran haltijana, kuten asia on todellisuudessa ollutkin.

A olisi tullut nimittää viimeistään vuonna 1998 vakituisen virkaan.

Tutkimuskeskuksen johtokunta hyväksyi aluksi yksimielisesti A:n ehdotuksen uudesta hallintopäällikön viran perustamisesta ja siitä, että A:n nimittämistä johtajan virkaan olisi jatkettu 1,2 vuodella siihen saakka, kunnes se säätiöpohjaisessa yliopistossa olisi muuttunut työsuhteeksi. Näin ollen väitteet siitä, ettei A:lla ollut edellytyksiä jatkaa kyseisen viran hoitamista, ovat ristiriitaisia.

Korkeakoulun vastineessa todetut A:sta tehdyt kantelut eivät olisi voineet johtaa vakituisesta virasta irtisanomiseen. Kyseiset kantelut ovat pienen ryhmän allekirjoittamia, eikä niiden todenperäisyyttä ole osoitettu. Allekirjoittaneista vain neljä oli A:n alaisia. Yksi allekirjoittaneista riitautui A:n kanssa, kun A ei suostunut tämän perusteettomiin palkankorotuspyyntöihin. Toinen allekirjoittaja on kyseisen henkilön vaimo. Vastineessa todettu tasa-arvovaltuutetun selvityspyynnön koskeva asia oli syntynyt ennen kuin A nimitettiin tutkimuskeskuksen johtajaksi. Vastineessa esitetyt syytökset osoittavat osaltaan, että virkasuhteen päättymisen todellinen syy ovat olleet A:n henkilöön liittyvät tekijät.

A toimii tieteellisen neuvottelukunnan jäsenenä. Kyseessä on luottamustehtävä, josta ei makseta palkkaa. A:n yrittäjäyys on Suomen nykytilanteessa pakon sanelemaa ja onnistuminen siinä epävarmaa. Korkeakoulu on laittomalla viran irtisanomisella tuhonnut A:n mahdollisuudet akateemiseen uraan.

Oikeudenkäyntikuluvaatimus on tehdyn työn lisääntynyt 700 eurolla ja on siten yhteensä 2 550 euroa.

Virkamieslautakunnan ratkaisu

Perustelut

Sovellettavat säännökset

Valtion virkamieslain 9 §:n 1 momentin mukaan virkamieheksi voidaan nimittää määrääjäksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos työn luonne, sijaisuus, avoinna olevaan virkaan kuuluvien tehtävien hoidon väliaikainen järjestäminen tai harjoittelu edellyttää määräaikaista virkasuhdetta.

Virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaan virkaan voidaan nimittää määrääjäksi tai muutoin rajoitetuksi ajaksi, jos viran luonteeseen tai viraston toimintaan liittyvä perusteltu syy sitä vaatii.

Virkamieslain 56 §:n mukaan virkamiehellä, joka on ilman 9 §:n 1 tai 2 momentissa säädettyä perustetta nimitetty määrääjäksi tai ilman pätevää syytä toistuvasti peräkkäin nimitetty 9 §:n 1 tai 2 momentin nojalla määrääjäksi, on oikeus virkasuhteen virastoon päättyessä sen vuoksi, ettei häntä enää nimitetä tämän viraston virkamieheksi, saada virastolta vähintään kuuden ja enintään 24 kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Korvauksen määrää maksettavaksi virkamieslautakunta.

Nimitysten perusteista esitetty selvitys ja oikeudellinen arviointi

A on ollut jäljempänä tarkemmin selvitettyllä tavalla nimitettynä korkeakoulun palvelukseen määräaikaisiin virkasuhteisiin ja viiden vuoden määräajaksi virkaan. Näin ollen hänen asiassaan ei ole kysymys virkasuhteen irtisanomisesta, vaan valtion virkamieslain 56 §:n mukaisesta korvausvaatimuksesta.

Nimitykset 1.3.1996 - 31.3.2003

A on ollut nimitettynä korkeakoulussa tutkimuslaitoksen tutkijan määräaikaisiin, osa-aikaisiin virkasuhteisiin ajalla 1.3.1996 - 31.12.1996 kahdella eri nimityksellä, tutkijaksi 1.5.1997 - 31.5.1997 ja osa-aikaiseksi tutkijaksi 15.8.1997 - 30.10.1997. Ajalla 1.1.1997 - 28.2.1998 hänet on nimitetty osaston tutkijaksi, minkä nimityksen taustalla on korkeakoulun selvityksen mukaan ollut yksilöity projekti, mitä seikkaa A ei ole kiistänyt. Edelleen A on ajalla 1.3.1998 - 31.10.2000 nimitetty kuudella eri nimityksellä osa-aikaiseksi tutkijaksi tutkimuskeskukseen ja ajalla 1.11.2000 - 31.12.2002 tutkijaksi sekä ajalla 1.1.2003 - 31.3.2003 vanhemmaksi tutkijaksi.

Korkeakoulun selvityksen mukaan A on toiminut ajalla 1.3.1996 - 31.10.2000 niin sanotun täydentävän rahoituksen tutkimusprojekteissa. Työn projektimaisuus ja se, että rahoitukseen on käytetty ulkopuolisia varoja ei kuitenkaan vielä sellaisenaan osoita, että määräaikaiselle virkasuhteelle olisi ollut virkamieslain 9 §:n 1 momentin mukainen peruste. A on kuitenkin korkeakoulun selvityksen mukaan ollut kaikkien nyt kyseessä olevien nimitysten aikana jatko-opiskelijana ja suorittanut tekniikan tohtorin tutkintoon liittyviä opintoja sekä valmistellut väitöskirjatyötään. Myös se, että A on työskennellyt suurimmaksi osaksi osa-aikaisesti tukee käsitystä jatko-opiskelusta. Kun otetaan edellä todetun lisäksi huomioon se, että A on saanut tohtorin arvon 12.2.2003 eli viimeisimmän määräaikaisen nimityksen jälkeen, on korkeakoululla katsottava olleen jatko-opiskelun perusteella työn luonteesta johtunut syy nimittää A määräaikaisiin virkasuhteisiin.

Nimitys 1.4.2003 - 31.10.2003

Korkeakoulun selvityksen mukaan kyseisen määräaikaisen nimityksen perusteena on ollut avoinna olleen tutkimuskeskuksen johtajan viran tehtävien väliaikainen hoitaminen virantäyttöprosessin aikana. A ei ole kiistänyt tätä seikkaa ja hänen nimitykselleen on siten katsottava olleen edellä todettu virkamieslain 9 §:n 1 momentin mukainen peruste.

Nimitys 1.11.2003 - 31.10.2008

A on nimitetty kyseisenä aikana viiden vuoden määräajaksi tutkimuskeskuksen johtajan virkaan. Korkeakoulu on vastineessaan esittänyt, että sillä on ollut viran luonteesta johtunut perusteltu syy nimittää A määräajaksi, koska johtajan virka on asemaltaan koko korkeakoulun ylempää virkamiesjohtoa ja tutkimuskeskuksen ylintä johtoa. Pelkästään johtoasema tai tehtävien vastuullisuus ei kuitenkaan ole sellainen virkamieslaissa tarkoitettu viran luonteesta

johtuva perusteltu syy, jonka nojalla virkaan voitaisiin nimittää määrääjäksi. Korkeakoulu ei ole selvittänyt, että sillä olisi johtajan virkaa perustettaessa ollut tiedossa sellaisia viran luonteeseen liittyviä syitä, joiden vuoksi virkaan olisi tullut virkamieslain 9 §:n 2 momentin mukaisesti nimittää määrääjäksi. Asiassa ei ole muutoinkaan ilmennyt viran luonteeseen liittyviä syitä määrääjäksi nimittämiseksi. Myöskään korkeakoulun myöhemmin esittämät, A:n henkilöön liittyvät perusteet eivät tue käsitystä siitä, että nimitykselle olisi ollut virkamieslain mukainen peruste.

Korkeakoulun selvityksen mukaan tutkimuslaitoksessa on vuonna 2003 toteutettu hallinnon uudelleen organisointi, mutta asiassa ei ole esitetty tarkempaa selvitystä siitä, mikä merkitys tällä organisaatiouudistuksella on mahdollisesti ollut tutkimuslaitoksen johtajan asemaan ja työtehtäviin. Asiassa ei ole myöskään ilmennyt, että johtajan virka olisi perustettu kyseisen organisaatiomuutoksen yhteydessä, jolloin johtajan tehtävien vakiintumattomuus saattaisi edellyttää määrääjäksi nimittämistä. A on myös toiminut samoissa johtajan tehtävissä jo aiemman määräaikaisen nimityksensä ajan useita kuukausia, ja hänen johtamistaitonsa ja -tapansa ovat tätä kautta olleet korkeakoulun tiedossa. Johtajan virkaan on edelleen korkeakoulun selvityksen mukaan A:n nimityksen päätyttyä nimitetty toinen henkilö määräaikaiseen virkasuhteeseen ja tehtävät ovat siten jatkuneet.

Edellä selostetuista syistä ei voida katsoa, että korkeakoululla olisi A:n nimittämishetkellä vallinneiden olosuhteiden perusteella ollut tiedossaan sellaisia seikkoja, joiden nojalla sillä olisi ollut viran luonteeseen tai viraston toimintaan liittyvä perusteltu syy nimittää A määrääjäksi johtajan virkaan. A:lla on siten oikeus tämän nimityksen osalta saada korvausta virkamieslain 56 §:n nojalla. Korvausta määrättäessä on otettu huomioon A:n ikä, palvelussuhteen kesto sekä A:n mahdollisuudet saada myöhemmin ammattiaan tai koulutustaan vastaavaa työtä. Virkamieslautakunta on arvioinut kohtuullisen korvauksen määräksi 8 kuukauden palkan.

Suullinen käsittely

Virkamieslautakunnalla on käytettävissään asian ratkaisemiseksi tarpeellinen asiakirjanäyttö. Suullisen käsittelyn toimittamiseen virkamieslautakunnassa ei siten ole syytä.

Oikeudenkäyntikulut

Hallintolain 64 §:n 1 momentin mukaan hallintoasiassa kukin vastaa omista kuluistaan. Näin ollen sekä A:n että korkeakoulun esittämät oikeudenkäyntikuluvaatimukset on lakiin perustumattomana hylättävä.

Päätös

Korkeakoulu määrätään maksamaan A:lle kahdeksan (8) kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Vaatimukset suullisen käsittelyn järjestämisestä ja oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta hylätään.

Sovelletut oikeusohjeet

Valtion virkamieslaki 9 § ja 56 §
Hallintolaki 64 §

Muutoksenhaku

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Puheenjohtaja

Heikki Jukarainen

Esittelijä

Elina Ranz

Virkamieslautakunnan päätös oli tulos äänestyksestä, jossa enemmistön muodostivat puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Kulla, Paanetoja, Komulainen, M. Nieminen ja Keturi sekä vähemmistön toisaalta jäsen A. Nieminen ja toisaalta jäsenet Äijälä ja Isomäki.

Vähemmistön äänestyslausumat ovat liitteenä.

Eri mieltä olleen jäsenen A. Niemisen lausuma

Yhdyn muuten enemmistön käsitykseen, mutta velvoitan korkeakoulun korvaamaan A:lle kuuden (6) kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen.

Eri mieltä olleiden jäsenten Äijälän ja Isomäen lausuma

Äänestyslausuma koskee nimitystä virkaan määräajaksi 1.11.2003 - 31.10.2008.

A on nimitetty viiden vuoden määräajaksi tutkimuskeskuksen johtajan virkaan. Korkeakoulu on vastineessaan esittänyt, että sillä on ollut viran luonteesta johtunut perusteltu syy nimittää A määräajaksi, koska johtajan virka on asemaltaan koko korkeakoulun ylempää virkamiesjohtoa ja tutkimuskeskuksen ylintä johtoa. Myös vuonna 2003 toteutettu tutkimuskeskuksen hallinnon uudelleenorganisointi on vastineen mukaan vaikuttanut siihen, että tässä tilanteessa määräajaksi nimittäminen arvioitiin organisaation toiminnallisten tarpeiden kannalta tarkoituksenmukaisimmaksi ratkaisuksi.

Kysymyksessä on virkaan, ei määräaikaiseen virkasuhteeseen nimittäminen. Eduskunnan hallintovaliokunta on korostanut virkamieslain eduskuntakäsittelyssä antamassaan mietinnössä sitä, että ”vastaisuudessaakin tulee virkasuhteen pääsääntöisesti perustua virkoihin sidottuun järjestelmään. Lakiehdotuksen 9 §:n 1 momentti merkitsee poikkeusta tähän pääsääntöön salliessaan virkaan nimittämisen sijasta nimittämisen määräaikaiseen virkasuhteeseen.”(HaVM 5 – HE 291/1993 vp). Viran perustaminen merkitsee sitä, että kysymyksessä on pysyvä, ei määräaikainen tehtävä.

Virkaan voidaan nimittää määräajaksi viran luonteen tai viraston toimintaan liittyvän perustellun syyn perusteella. Katsomme, että johtamistehtävä täyttää sellaisenaan viran luonteeseen liittyvän syyn edellytyksen. Vaikka johtamistehtävä voi olla pysyvä, työnantajan tulee voida harkita kussakin nimittämistilanteessa, onko sillä hetkellä tarpeen nimittää toistaiseksi vai määräajaksi.

A on nimitetty virkaan viideksi vuodeksi, jonka ajan hänen palvelussuhteensa on ollut turvattu. Arvioitaessa sitä, täyttyvätkö määräajaksi nimittämisen laissa säädetyt edellytykset, kiinnitetään huomiota nimittämisaikana vallinneeseen tilanteeseen. Nimitysajankohdan jälkeen saaduilla tiedoilla ei ole merkitystä nimityksen lain mukaisuutta arvioitaessa. Tämän vuoksi korkeakoulun myöhemmin esittämiä, A:n henkilöön liittyviä seikkoja, ei ole otettava huomioon arvioitaessa määräajaksi nimittämisen lain mukaisuutta.

Korkeakoululla on ollut virkamieslain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu peruste nimittää A viiden vuoden määräajaksi tutkimuskeskuksen johtajan virkaan. Korkeakoulu ei ole nimityksellä kiertänyt palvelussuhdeturvaa.

Hylkäämme valituksen kokonaisuudessaan.